

M E S E Č N I L I S T O O B Č I N E Š O Š T A N J

DECEMBER

PRILOGA
LIST - KULTURA

NAGRADA ZA
ŽIVLJENJSKO DELO
str. 8

STARŠI, IŠČITE IN
VZPODBUJAJTE
OTROKOVA MOČNA
PODROČJA
str. 11

TRIJE DOBRI MOŽJE
str. 3 (Kultura)

ISSN 1581-8373

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XXIV
ŠT. 12
23. DECEMBER 2020
3€

POPISANI LIST

Narišimo si Šoštanj bolj »živ«!

JOŽE MIKLAVC

Ko zaključujemo leto, kakršnokoli že, lahko pod sliko zapišemo, da so ga tisti, ki se niso znašli po koronatestu v karanteni, ter tisti, ki so morali v strahu prebolevati ugotovljeno diagnozo, torej dokazano okužbo, bolezen Covid-19, preživeli po svoje »še« srečno.

Alimpije Košarkoski: »Narišimo si Šoštanj bolj živ!« Foto Jože Miklavc

Vsi niso imeli takšne sreče, mnogi ne bodo nikoli pozabili hudega prebolevanja posledic okužbe zločestega virusa, ki je tudi Šoštanj in območje domače občine zaznamoval z vsemi odtenki in tegobami karantene ter omejitev. So se pa med spomladansko in jesensko epidemijo in zaporo druženja imeli prav lepo nekateri Šoštanjčani, pretežno likovniki, v čast preimenovanju Trga bratov Mravljakov ponovno v Glavni trg. Po temeljiti prenovi vedute s pogledom na prestavljen obelisk Marije, lepo obnovljenih nekaterih pročelij mestnih hišic in na pobočje z gradom Pusti grad (ki iz žabje perspektive sploh ne deluje več pusto), so si domači likovniki omislili prvo likovno ustvarjalnico, ki naj bi postala po besedah glavnega slikarja in prireditelja **Alimpije Košarkoskega** vsakoletna osvežitev in oživitvev tega trga. Alimpije je menda ob tem dejal: »Za začetek si pa narišimo naš novi trg takšen, kot si ga želimo videti in doživljati.« Za zdaj od tega in pobožnih želja župana Občine Šoštanj **Darka Meniha** še ni bilo neke »gneček«, a bi poseben odbor kulturnikov in zainteresiranih meščanov načrtno deloval tako, da bi s časom le prišlo do prijaznih druženj, kulturnih in zabavnih dogodkov in obrtniško-rokodelske ponudbe. Pa, brez ulične postrežbe zlepa ne bo pestro, kot pred koronačasom v osenčenih in osenčenih »ekih« tega istega Šoštanja. Zbrani umetniki so na omenjeni prireditvi menili, da si bodo za začetek pač narisali Šoštanj bolj »živ«!

SNS

**Za nami je naporno leto,
a nabrali smo nove izkušnje in
iz njega izstopamo močnejši.**

**Naj bo leto 2021 predvsem
zdravo, srečno in uspešno.**

OBČINSKI ODBOR SLOVENSKE NACIONALNE STRANKE

Časi se spreminjajo in z njimi tudi mi.
Zdi se, da smo besede, kot so dobrota, ljubezen, modrost,
odnosi, resnica, smisel in vztrajnost
postavili na stran, kjer kot Trnuljčica čakajo na prebujenje.
Zbudimo jih!
V življenju najbolj hrepenimo po sreči, svobodi in duševnem miru.
Pridobimo jih!
Podarimo jih drug drugemu.

Mime božične praznike in zdravo leto 2021.

List

**REVIJA ZA KULTURNA
IN DRUGA VPRAŠANJA
OBČINE ŠOŠTANJ IN ŠIRŠE**

Izdaja

Zavod za kulturo Šoštanj,
Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
zanj Kajetan Čop, direktor.
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Jože Volk

Vodenje redakcije

mag. Milojka B. Komprej

Jezikovni pregled

Jože Volk

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s. p.

Tisk

Grafika Gracer d. o. o.

Naklada

600 izvodov

**Kritične pripombe na vsebino ali obliko
Lista bodo dosegle svoj namen
le, če jih boste posredovali s kratkim
sporočilom na e-naslov
list.revija@gmail.com.**

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za **LIST št. 1/2021** pošljete najkasneje
do 15. januarja 2021 na elektronski
naslov list.revija@gmail.com.

Foto naslovnice (Ravne) – Dejan Tonkli

List je naprodaj v Trafiki
3dva na Glavnem trgu,
Šoštanj.

KAZALO

Popisani List	2
Naša občina	4
Zarja	5
Listno ogledalo	6
Nagrada	8
Portret	10
Intervju	11
Reportaža	14
Šola	16
Razvedrilo	19
Fotoanekdota, Zadnja novica	20

NAROČILNICA

Naročam revijo List do pisnega preklica

Ime in priimek

Naslov (ulica in kraj)

E-naslov ali telefon

Podpis

Naročilnico pošljite po navadni pošti na naslov:
Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj ali
na e-naslov: list.revija@gmail.com.

Cena letne naročnine (11 števil) je 20 €, cena posamezne številke pa 3 €.

NAŠA OBČINA

Zelo drugačen december

Celotno leto 2020 je zelo drugačno od vseh preteklih. Tudi praznični decembrski čas ni takšen, kot smo ga bili navajeni in smo si ga želeli. Da bi vsaj malo ljudem približali praznično vzdušje, je Občina Šoštanj pripravila tri filmčke, ki so objavljeni na YouTube kanalu Občine Šoštanj, povežavo do njih pa najdete na občinski spletni strani www.sostanj.si med novicami in obvestili.

Oglejte si, kako je Šoštanj tudi letos obiskal Miklavž, kaj je s Kavčnikove domačije sporočil otrokom, nato je v imenu Občine Šoštanj in Turistično lepševalnega društva Šoštanj s košaro dobrot razveselil zaposlene v Bolnišnici Topolšici.

Ideje za praznično okrasitev je predstavil **Simon Ogrizek**, letos verjetno ne več, zagotovo pa uporabno v prihodnje.

V tretjem videu pa vas vabimo na virtualni sprehod skozi Šoštanj z okrasitvijo, za posebno vzdušje sta z glasbo poskrbeli **Anamarija** in **Polona Mežnar**, občane pa je nagovoril tudi župan **Darko Menih**.

Foto arhiv Občine Šoštanj

Sprejet proračun za leto 2021

Občinski svetniki so na 12. redni seji, ki je zaradi epidemije COVID-19 potekala v Kulturnem domu Šoštanj, sprejeli osnutek, na naslednji pa še odlok Proračuna Občine Šoštanj za leto 2021. Poleg tega so svetniki novembra sprejeli Odlok o pokopališkem redu in Odlok o ustanovitvi skupne občinske uprave SAŠA regije, s katerim se je v skupno občinsko upravo vključila še Občina

Prebold. Svetniki so se novembra seznanili še s potekom projekta izvedbe zračnega jaška v mestu Šoštanj, kar je predstavil generalni direktor Premogovnika Velenje dr. Janez Rošer. Direktor ni dal konkretnih odgovorov, ki jih je Občina želela, dejal je, da ne more obljubiti, kdaj se bo rešilo, priznava pa dejstvo, da je smrad prisoten. Občinski svet je nato sprejel sklep, v katerem so zapisali: »Svet Občine Šoštanj od Premogovnika Velenje zahteva, da težavo s smradom iz zračnega jaška v Šoštanju odpravi. Podrobnosti Občina Šoštanj in PV opredelita v posebnem dogovoru, ki ga bosta podpisala v roku 30 dni. V kolikor rešitev, ki jo je

Premogovnik Velenje zadnja leta predstavljal Občini Šoštanj, ni izvedljiva, mora PV najti alternativno izvedljivo rešitev, v nasprotnem primeru se mora zračni jašek v Šoštanju zapreti.

V kolikor se problematike smradu v Šoštanju ne da rešiti v doglednem času, bo Svet Občine Šoštanj od države zahteval, da se izkopavanje premoga ustavi. Občina Šoštanj bo v tem primeru podprla in zagovarjala AMBICIOZEN program iz Nacionalne strategije za izstop iz premoga in prestrukturiranje premogovnih regij z načeli pravičnega prehoda, ki predvideva konec rabe premoga leta 2033.«

Recenzija Poročila o vplivih na okolje za sosežig SRF v TE Šoštanj

Občina Šoštanj je naročila Recenzijo Poročila o vplivih na okolje za sosežig SRF v TEŠ.

Recenzijo je izdelal Inštitut za okolje in prostor iz Celja in je v celoti objavljena na spletni strani Občine Šoštanj. Poročilo o vplivih na okolje za sosežig SRF v TEŠ je objavljeno na spletni strani termoelektrarne.

Miren božič in vse dobro v letu 2021!

Iskrene čestitke ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

Župan Darko Menih, prof., Svet in uprava Občine Šoštanj

TJAŠA REHAR

ZARJA

Božično-novoletni koncert

Pihalni orkester Zarja prek spleta

V začetku leta 2020 je Pihalni orkester Zarja smelo začrtal cilje za leto in se na občnem zboru tudi zadovoljno ozrl nazaj, saj so v letu 2019 spet beležili izjemne dosežke.

A epidemija koronavirusa je postavila na glavo tudi delovanje Pihalnega orkestra Zarja, ki je leto 2020 začel v novih prostorih. Zato bi bila

95. obletnica delovanja tega uspešnega sestava, ki je začel kot delavska godba, zagotovo primerna in čudovita prireditel. Predsednik **Srečko Potočnik** nam je zaupal, da gre po nekaterih podatkih za kar 115 let delovanja, če bi se štel, da naj bi godba igrala že prej, ker je beležen nastop v Mariboru. A pustimo obletnice in praznovanja za čas, ko se bomo spet družili, takrat bodo podeljena tudi priznanja in prepričani smo, da bo to že v letu 2021. Orkester namreč vseeno ni miroval, upali in verjeli so, da bodo koncem leta lahko izvedli tradicionalni božično-novoletni koncert, zato je strokovni vodja in »najboljši« dirigent **Miran Šumečnik** pripravil program skladb, ki jih je vsak posameznik preigral doma. Ko se je že vedelo, da jih ne bodo mogli odigrati v živo, so jih video in

tonsko posneli, **Jernej Župevc** pa jih je mojstrsko združil v celoto. Del teh posnetkov so v nedeljo, 20. decembra, tudi zavrteli prek spleta. Tako se je odvrtel tudi nastop SkorBanda, kot letošnjega gosta orkestra. Orkester že nekaj let zapored sodeluje z domačimi glasbenimi izvajalci in prav ponosni smo, koliko kvalitetnih sestavov in tudi posameznikov je v domačem okolju. Zagotovo so ljubitelji orkestra prislunili programu, ki vedno prepriča in še dolgo zveni v ušesih in srcu. V nadaljevanju ga bo mogoče poslušati tudi prek YouTubea. Prislunili so tudi voščilom šoštanjskega župana gospoda **Darka Meniha**, predsednika Pihalnega orkestra Srečka Potočnika in podpredsednika **Franca Krevzla**, ki so vse želje združili v skupno misel. Zdravja, miru, dela in ustvarjanja vsem ljudem.

Foto arhiv orkestra Zarja

Veliko sreče in lepih sanj
naj vam prinese božični dan.
Novo leto pa naj zaživi,
polno radosti, brez solza in skrbi.

SREČNO, ZDRAVO IN RAZIGRANO NAJ BO LETO 2021.

PO Zarja

LISTNO OGLEDALO

Izdajanje Lista je naša skupna vsebinska kulturna dobrina

Jeseni list, za listom pade drevo, narava ne odmre ... čaka novo prebujenje, rast in cvet, ker tako vrvi življenje, se vrta ta naš planet ... (jm)

Pa se izteka čudno leto, ki ni bilo naklonjeno niti poročanju o življenju in dogodkih skozi vse leto z okroglo številko 20, niti pripravi člankov oz. vsebin našega jubilejnega letnika, ki je zaokrožil četrto stoletnico izhajanja občinske revije.

Tokrat je List že imel precej elementov in zamisli novega urednika **Jožeta Volka**, ki je prepuščal dovolj svobode dosedanjim sodelavcem, da smo lahko suvereno nadaljevali z izkušnjami in možnostmi priprave člankov in uresničevanje idej. Nekaj novih, manjših »slikovitih« rubrik je popestrilo zadnji del vsake številke, zaradi ekonomije in prostora so se intervjuji redaktorice **mag. Milojke B. Komprej** skrajšali na nekaj manj listov (razen daljše izjeme v praznični številki ob občinskem prazniku, ko sta temeljito spregovorila z županom Darkom Menihom). Novost letnika so bile imenitne, profesionalne fotografije naslovnice fotografskega strokovnjaka **Dejana Tonklija**, ki je s tehniko snemanja z dronom posnel fotografije krajevnih skupnosti in pomembnejših objektov v občini. Vsebinsko pa so se pogosteje izmenjevale teme obnove in urejanja osrednjega Glavnega trga v Šoštanju, problematika sosežiga nenevarnih odpadkov v TEŠ in okoljska tematika in prizadevanja za preprečitev nevarnosti ogrožanja mesta pred domnevno grozečim preljetjem

Velenjskega jezera v nižje ležeče Šoštanjsko. Zaradi omejitev javnih dogodkov, družabnih srečanj, kulturnih prireditev v spomladanskem in jesenskem obdobju zaradi (dvakrat razglašene) epidemije Covid19 so sodelavci in drugi sokrajani uporabili gradiva in zapise dogajanja v vseh krajih občine ter osrednjem dogajanju v mestu pod Pustim gradom. Še zlasti veliko prostora je izdajatelj Zavod za kulturo Šoštanj dopustil temeljiti obravnavi stavbne zupščine dvorca Gutenbuchel, ki je ob dveh avtorjih pridobil veliko novih pogledov in izhodišč za nadaljnjo obravnavo.

Ne povsem slučajno pa smo si ogledali stalno postavitev grafik in slik naslovnice Lista skozi več kot dve desetletji izhajanja. Ne le slikovitost razstavljenih panojev, vidno je grafično spreminjanje in napredovanje občinske revije, ki je iz navadnega biltena nastala berljiva, kulturniško poudarjena revija z dovolj svobode in kulture izražanja, ter v zadnjih letih s črno-belimi vložki samostojnega

Kulturnega lista z vsemi elementi samostojnega glasu kulturnikov. Zagotovo bi več o vsem klicalo na pomoč najbolj pristojni osebi, ustanovitelja Lista in direktorja **Kajetana Čopa** ter sedanjega urednika **Jožeta Volka**, ki bi napovedala bližnjo prihodnost, načrte in usmeritev Lista v naslednji »5-letki«. Ne želimo pa pozabiti na številne sodelavce in soustvarjalce Lista v minulem četrto stoletju, na dolgoletnega entuziasta in urednika, zdaj že zelo znanega publicista in pisatelja **Petra Rezmána**, ki je ob podpori župana **Darka Meniha** in občinskih svetnikov našel poti in načine, da List tudi v hudih krizah ni povsem presahnil. V prihodnje naj bi imeli nekaj več besede tudi bralci, naročniki in občinske institucije ter lokalna skupnost, da bi usmerjali vsebinsko naravnost naše revije po meri teh in sodobnega časa, ki že terja in bo še bolj silovito posegel v življenje klasičnega tiska pred nezaustavljivo digitalno medijsko tehnologijo informiranja in promocije.

JOŽE MIKLAVC

Urednik Rezman je leta 2001 s sodelavci izdal posebno brošuro letnika Lista. Foto Jože Miklavc

Ko so naslovnice izražale vsebino osrednjih opisanih dogodkov. Foto Jože Miklavc

Kajuh je bil vedno v ospredju dogajanj v Šoštanju. Foto Jože Miklavc

Tako je izgledala naslovnica pred 18 leti. Foto Jože Miklavc

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 2021 VAM ŽELI PUSTATIČNIK

Kieršige se našla prava: vsako prinaša Fried Keder. 12. septembra priložilo bodo: Naše revije: (red. Jožeta Volka, izdajateljica)

In luna nam sveti, a ne more nas zvezda ogreti, lahko pa nam v prsih ljubezen vzbudi, LJUBEZEN, ki bo gorela za vse ljudi, saj smo si bratje: v mislih si roke podajmo, si zaželimo lepe in srečne dni v letu - 2021 - Tako nam bo lažje ... Ljubezen med nami naj zažari.

(Martin Pustatičnik)

uredništvo Lista in Zavod za kulturo Šoštanj

Stran 3: **Razpis za socialna in neprofitna stanovanja**

Škratje Šoštanjska sežigalnica kostne moke in ...

Stran 2,4: ...

Stran 7: ...

Stran 8,9: ...

Stran 16: ...

Še pred 19 leti je bila podoba Lista skromna, a vsebinsko vedno v koraku s časom. Foto Jože Miklavc

NAGRADA

Nagrada za življenjsko delo

Mag. Milena Brusnjak, ravnateljica šoštanjskega vrtca

Vedno znova in znova sem navdušena nad ljudmi iz svojega okolja. Kako polni znanja, delavnosti, izkušeni in še česa so nekateri!

Še posebej sem navdušena nad tistimi, ki jim uspeh ni bil podarjen, temveč so ga gradili s svojo lastno vztrajnostjo, delom in jasnimi cilji. Predvsem pa z iskrenim zaupanjem v svoje poslanstvo in cilje. Mag. Milena Brusnjak, ravnateljica šoštanjskega vrtca, je med takšnimi in zato je še posebej pomembno, da je privolila na tale pogovor. Njeni odgovori so lahko marsikomu napotilo. In tudi upanje. Da se dobro delo vseeno in vedno izplača in plača. In da je slej ko prej nagrajeno.

Foto osebni arhiv

Najprej iskrene čestitke za izjemno lepo nagrado, najvišjo državno nagrado za življenjsko delo na področju šolstva oziroma predšolske vzgoje za leto 2020.
Hvala.

Nagrado vam je podelil odbor za podeljevanje nagrad RS, ki mu predseduje ddr. Aberšek. Mogoče veste po kakšnih kriterijih?

Nagrado lahko prejme posameznik, zavod ali druga organizacija s področja vzgoje oziroma izobraževanja: predšolske vzgoje, osnovnega šolstva, glasbenega šolstva, izobraževanja in usposabljanja otrok in mladostnikov z motnjami v razvoju, srednjega šolstva, izobraževanja odraslih, višjega in visokega šolstva ...

Nagrada za življenjsko delo se lahko podeli posamezniku, ki je na področju vzgoje in izobraževanja deloval najmanj 30 let in je s svojim delom trajno prispeval h kakovostnim vsebinskim in sistemskim rešitvam na področju vzgoje in izobraževanja, tako da:

- njegovi učenci, dijaki, študentje oziroma odrasli dosegajo nadpovprečne uspehe pri šolanju oziroma študiju ali na domačih in tujih tekmovanjih;

- dosega nadpovprečne rezultate pri vzgojnem, svetovalnem, mentorskem ali znanstveno-raziskovalnem delu;

- se je vidno uveljavil na področju dodiplomskega, podiplomskega izobraževanja oziroma stalnega strokovnega izpopolnjevanja učiteljev, vzgojiteljev ali drugih strokovnih delavcev.

Zagotovo zasluženo in še enkrat poudarjam, da je nagrada prišla v prave roke. Ne moremo reči, da je to vzpodbuda za vaše nadaljnje delo, ali pač?

To je na neki način samevalvacija o prehojeni poti in sledeh, ki jih vsak človek pušča. Motivacija? Tako kot sem delala do sedaj, bom tudi v prihodnje. Ko nekaj delaš, ne razmišljaš o nagradi, temveč o kakovosti in učinkovitosti svojega dela.

Kakšna je bila vaša karierna pot vzgojiteljice?

Izobrazbo vzgojiteljice sem pridobila na Srednji pedagoški šoli v Celju. Odločitev za ta poklic ni bila naključna. Že v rani mladosti sem vedela, da želim opravljati pedagoški poklic. Zanimal me je svet otrok, kaj je tisto, kar jih žene k vsakodnevni igri v najrazličnejša raziskovanja. Delo sem začela leta 1983 v Vrtcu Šoštanj kot vzgojiteljica na terenu, kjer sem izvajala tako imenovano »pripravo na šolo« v različnih krajevnih skupnostih: Gaberke, Ravne, Bele Vode, Zavodnje, Plešivec ... Po devetih letih terenskega dela sem vse do leta 2007 delala po vseh takratnih enotah Vrtca Šoštanj: Brina, Lučka, Barbka, Mojca, Urška. Na splošno sem bila vedno obkrožena z otroki. Z veliko empatije, opazovanjem, poslušanjem in spoštovanjem individualnih značilnosti vsakega otroka posebej sem se kovala kot vzgojiteljica. Že takrat so mi bile zaupane tudi odgovorne naloge s strani Zavoda Republike Slovenije za šolstvo. V času kurikularne prenove sem bila vodja študijskih skupin, multiplikator za refleksijo in evalvacijo ...

Kot je razbrati iz povedanega, ves čas prepoznavno in pomembno delo. Je vzgoja poslanstvo?

Vsekakor menim, da je to izjemno kompleksno, odgovorno, zahtevno in čudovito poslanstvo.

Kaj pa je potem vodenje zavoda?

Predvsem je potrebna zelo dobra organizacija dela. Ravnatelj ima veliko dela na poslovodskem področju, ukvarjamo se s pravnimi, finančnimi, pedagoškimi nalogami in posledično je treba učinkovito razporediti čas, da lahko uravnotežimo vsa področja vodenja. Imamo veliko administrativnega dela, vsekakor pa je najpomembnejše delo s ljudmi, vodenje strokovnega kadra. Potrebno je stalno strokovno izpopolnjevanje na različnih področjih in sledenje spremembam v zakonodaji ter dogovorom, ki se hitro spreminjajo na nivoju države. Včasih pridejo tudi težki trenutki, neprijetne situacije ... K sreči je človeški um naravnano tako, da neprijetne dogodke potiska v ozadje, prijetnih pa se radi spominjamo. Večkrat iz njih črpamo ideje, so nam navdih za nove zamisli ... Tako prijetni kot neprijetni dogodki so gonilo napredka, zato jih jemljem kot izziv. Vsekakor pa vodenje vrtca pomeni vodenje s srcem, predanostjo, ljubeznijo, in veliko mero empatije do otrok, staršev in zaposlenih.

MILOJKA B. KOMPREJ

Kdaj ste prevzeli »šoštanjski vrtec«?

16. junija 2007 na tih deževen dan.

Že pred leti sem vas prosila za intervju, se spomnite, zakaj ste me zavrnili?

Verjetno sem rekla, da nimam nič »pametnega povedati in da še nisem nič pomembnega naredila«. Ljudje smo različni. Nekateri se zelo radi medijko izpostavljajo, druge ne. Sama spadam med druge. Intervjuji so velikokrat zelo osebni, česar pa morda nekateri nismo pripravljeni deliti s širšo javnostjo. Vsekakor pa sem vedno bila pripravljena stopiti pred kamero ali mikrofona, kadar je bilo treba povedati kaj pomembnega v zvezi z našim vrtcem, predšolsko vzgojo, tako na lokalnem kot državnem in mednarodnem nivoju.

Tako je, rekli ste, da pač niste ničesar takega naredili, da bi bili pomembni. A vendar se mi zdi, da poznate pravi pomen dela.

Od rane mladosti me spremlja pregovor: »Kdor veliko govori, malo naredi.« Torej nisem navajena o malenkostih na veliko razpredati. Ko sem bila še vzgojiteljica, smo imeli strokovne konference včasih dolge ves popoldan. Takrat sem si mislila, kako je to nesmiselno in kako bi sama s takšno konferenco opravila v eni uri. Preprosto mislim, da je neprofesionalno ljudi obremenjevati in jim jemati čas za malenkostne zadeve. Zavedam se, da je beseda »malenkost« relativna. Vem, da imam postavljene visoke kriterije, pričakovanja in sem pri delu zelo zahtevna do sebe in sodelavcev.

Trdo ste delali tudi kar se izobraževanja tiče.

Vse življenje se učimo in tega se močno zavedam. Spremljala me je želja po znanju, ki bi ga lahko uporabila za ustrezno podporo razvijajočih se otrok. Ko sem zaključila srednješolsko izobraževanje za poklic vzgojiteljice, sem se zaposlila. Takrat v tej smeri ni bilo drugega izobraževanja. Šele kasneje je bil ustanovljen višješolski in nekaj let za tem visokošolski program izobraževanja za vzgojitelje. Seveda sem vse programe in stopnje izobrazbe dosegla ob delu. Teoretične osnove, ki sem jih pridobila na fakulteti v dodiplomskem študiju, sem preizkušala in »živela« v oddelku z otroki, kar je ob lastni vedoželjnosti odlična kombinacija za kakovostno delo.

Diplomski študij pa mi je omogočil mnoge priložnosti za vključevanje v strokovne debate z eminentnimi strokovnjaki, ki so bili moji profesorji. Lahko sem reflektirala in kritično razmišljala o lastni praksi, kar je bil seveda ob pridobivanju novih znanj tudi moj namen študija. Ta študij mi je razširil obzorje vedenja o vodenju v izobraževanju.

Je pomembno učenje skozi vse življenje?

Tako formalno kot neformalno učenje, izobraževanje je izjemno pomembno za posameznika, za njegov osebni, strokovni in profesionalni napredek. Vsekakor pa je z izobraževanjem in učenjem v tesni povezavi tudi razvoj stroke ter posledično razvoj družbe kot celote.

Ste dejavni tudi v širšem okolju?

Že vrsto let sem vpeta v aktivnosti v najrazličnejših institucijah vzgoje in izobraževanja na državnem in mednarodnem nivoju (Zavod za šolstvo RS, Ministrstvo za izobraževanje RS, Šola za ravnatelje RS, Skupnost vrtcev Slovenije, Aktiv ravnateljev

Savinjsko-šaleške regije, Združenje ravnateljev vrtcev Slovenije, Pedagoški inštitut RS, BAPTA ...).

Kako velik je kolektiv Vrtca Šoštanj?

Kolektiv šteje 69 zaposlenih, od tega 52 strokovnih delavcev (vzgojitelji, svetovalni delavec) in 17 delavcev v podpornih službah (čistilke, pomočniki kuharjev, kuharji, hišnik, administrativno-finančna služba ...).

Koliko oddelkov obiskuje vrtec?

430 otrok je razporejeno v tri enote (Biba, Urška, Mojca) in 25 oddelkov.

Kaj pogrešate, kaj predlagate, kako vidite vlogo vrtca v prihodnosti?

Imamo izvrstne pogoje dela v enoti Biba in Urška. Glede na število otrok pogrešam večje prostore v enoti Mojca. Igralnice so tu prijetne, vendar otroci potrebujejo večje notranje igralne površine. Vesela sem, da se strokovne delavke veliko poslužujejo učenja in igre v gozdu, na igrišču, travniku ... Naša Občina, s katero izjemno lepo sodelujemo, namenja predšolski vzgoji veliko sredstev. Popolnoma se zavedam, da so sredstva potrebna tudi za glasbeno šolo, predvsem pa za osnovno šolo in njeno obnovo. Verjamem pa, da bomo s skupnimi močmi v bližnji prihodnosti rešili tudi prostorski problem v Gaberkah. Vlogo vrtca v družbi vidim kot priložnost, da skupaj s sodelavci, ustanoviteljico vrtca, različnimi ustanovami, društvi na lokalni ravni prispevamo kar se da največ za dobro otrok in družine. S sodelavci imamo oblikovano vizijo, ki jo vsakodnevno uresničujemo v največji možni meri: »Želimo biti prijazen, sodoben, drugačen in varen vrtec, v katerem bodo srečni in zdravi otroci. Nuditi jim želimo bogastvo izkušenj in vzpodbujati njihovo pozitivno samopodobo.«

Kako delujete sedaj v času epidemije in okrnjenega delovanja javnega življenja?

Otroci so razporejeni v 9 skupin, v tako imenovane mehurčke, ves teden, prav tako pa so na delovnem mestu stalne strokovne delavke. Imamo poostren zdravstveno-higienski režim, kar pomeni večkrat dnevno razkuževanje kljuk, zračenje prostorov, vzgojiteljice nosijo maske ves čas v prostoru ...

Koliko otrok je v varstvu pod takšnimi pogoji?

V vrtcu Šoštanj imamo danes 64 otrok, kar je približno 15 % vseh vpisanih otrok. Od tega v enoti Biba 38 v enoti Mojca 16, v enoti Urška pa 10. To so otroci, katerih starši nujno potrebujejo varstvo. Sproti prosimo in apeliramo tudi na obiskovalce, da si ob vходу razkužijo roke, nosijo maske, upoštevajo varnostno razdaljo, da po otroka prihaja samo ena odrasla oseba iz družine, da v vrtec prihajajo le zdravi otroci in zdrave odrasle osebe ...

Po čem mislite, da se šoštanjski vrtec razlikuje do ostalih?

Vsekakor po odličnih, profesionalnih in izjemno strokovno usposobljenih in predanih zaposlenih, ki se skupaj z mano trudijo delati kar se da dobro naših najmlajših.

In po čem vaše delo in vodenje, da ste bili prepoznani in nagrajeni?

Po mnenju Odbora Republike Slovenije je v obrazložitvi nagrade zapisano:

Foto osebni arhiv

»Magistra Milena Brusnjak je svojo poklicno pot začela v Vrtcu Šoštanj kot vzgojiteljica predšolskih otrok. Bogate delovne izkušnje iz prakse je nato nadgradila z vodenjem Vrtca Šoštanj, ki je prav pod njenim vodstvom doživel veliko prepoznavnih sprememb, te pa so pomembno vplivale na boljše dojetje predšolske stroke v lokalnem in širšem okolju. Poleg vodenja Vrtca Šoštanj je znana tudi kot vodja mnogih projektov na lokalni in državni ravni, predsednica Komisije za strokovne izpite pri MIZŠ, bila je mentorica novimenoanim ravnateljem in je neutrudna aktivistka za kakovostno delovanje slovenskih javnih vrtcev ter predšolske vzgoje. V Skupnosti vrtcev Slovenije so ji bile zaupane mnoge naloge, med njimi najbolj prepoznavna vloga podpredsednice Balkanskega združenja vzgojiteljev. Svoje naloge opravlja vestno ter odgovorno in je prav zaradi njenega delovanja omogočena izmenjava več strokovnih delavk iz različnih držav in s tem spoznavanje različnih pedagoških praks. V strokovnih razpravah rada aktivno sodeluje ter odločno prispeva svoja stališča in mnenja. Zelo dobro razume raznolikost slovenskih javnih vrtcev, še posebej sisteme, ki niso centralizirani in delujejo samostojno v bolj oddaljenih območjih. Njeno delovanje je usmerjeno v prihodnost, v razvoj učee se organizacije in skupnosti. Skupaj s kolektivom se nenehno uči ter krepi svoje strokovne usposobljenosti in znanja. Na svoji profesionalni poti že 37 let sledi novostim ter spremembam na področju predšolske vzgoje v slovenskem in evropskem prostoru.« so med drugim zapisali v obrazložitvi.

Zaključna misel!

Po proučevanju kurikulov različnih držav v Evropi in svetu lahko z gotovostjo trdim, da imamo v Sloveniji vzpostavljenega enega najboljših sistemov predšolske vzgoje. Želim, da bi ti mali junaki, ki sedaj obiskujejo javne vrtce širom naše domovine, zrasi v vesele, srečne predvsem pa odgovorne in zrele ljudi, ki bodo znali ohranjati slovenski jezik, ceniti kulturno dediščino, uživati v lepota neokrnjene narave in ljubit našo prelepo domovino Slovenijo.

Iskrena hvala za izčrpne odgovore. Ne morem drugače, da ne bi še enkrat čestitala, vem, da je vaša potrditev v vašem delu, a naj ga potrjuje in utrjuje tudi ta nagrada.
Hvala.

PORTRET

BELLOV adventni čas v Šaleški dolini

Duhovnik pastor EKC Randy Bell utira pot krščanski veri v Šaleški dolini

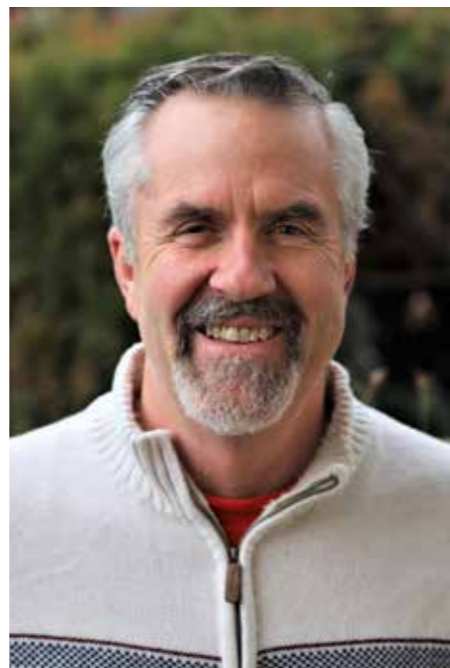
V življenjsko pot zakoncev Joan in Randyja Bellova je posegla usoda že kmalu zatem, ko sta se v Novi Mehiki v ZDA poročila in sprejela izziv tamkajšnje Evangelijske krščanske skupnosti (EKC), da postane pastor Randy

Bell eden od 4000 in več oznanjevalcev krščanske vere v Evropi. Ker njihova vera dovoljuje, še več, tudi z nauki spodbuja družinsko ljubezen in veselje do življenja, sta se skupaj z dvema hčerkama in že s prvimi delovnimi izkušnjami podala v osrčje Jugoslavije na neznani Balkan. Življenjska in službena pot je Američana prinesla v Evropo in najprej v Jugoslavijo pred 26 leti, že leta 1994, ko sta člana Evangelijske krščanske cerkve (EKC) sprejela delo širjenja evangelija. Z mestom delovanja v Beogradu je imel Randy pravico do pomočnice za delo z mladimi in glasbo ter pomoč pri svojem poslanstvu. To je zapolnila za to usposobljena soproga Joan, ki je v novem svetu rodila še tretjo hčerko. Po prvih petih letih službovanja v Srbiji, pretežno v Beogradu, sta leta 1999 v vojni vihuri razburkano Srbijo zapustila in se vključila v podobno delo na sedežu EKC v Mariboru, kjer so bile potrebe za njuno delovanje in hkrati zatočišče v mirni Sloveniji. 15 let kasneje, ko sta Bellova opravila svoje poslanstvo v štajerski prestolnici in širše na Štajerskem, sta

dobila nov izziv za osnovanje novega središča in njihove skupnosti v Šaleški dolini. V soglasju s sedežem EKC v Ljubljani sta v Velenju začela skoraj vse znova. Pridružilo se jima je kar nekaj vernikov in simpatizerjev, ki so ju spremljali iz tega predela do tedaj, s službovanjem in sodelovanjem pa zdaj povezujejo manjše skupine v Slovenji Gradcu, Ravnah na Koroškem, Preboldu in v Šaleški dolini – v Šmartnem ob Paki, Šoštanju in Velenju. Povsod imajo po nekaj pripadnikov EKC, ta čas vsaj 6 v Šoštanju. Letos je bila njihova dejavnost zelo okrnjena in poteka v skladu z omejitvami zaradi preprečevanja okužbe za koronavirusom, s poudarkom in možnostjo učenja osnov angleškega jezika ter širjenja krščanske vere od najmlajših naprej. Joan se je poleti ukvarjala le z dvema skupinama mlajših in starejših otrok v biblijskem in angleškem kampu ter s poučevanjem glasbe in petja. Soprogu pastorju Randyju pa je zelo učinkovita pomočnica in doma nezamenljiva gospodinja ter družabnica v stikih z ljudmi. Joan rada pove, da so »ljudje, Slovenci zelo prijazni, delovni in disciplinirani«, Randy pa se ne more načuditi prelepi naravi, urejenosti in dobrim sosedom. »Življenje v Sloveniji, zdaj že šesto leto v Šaleški dolini, je za naju božji dar, zares zelo srečna okoliščina. Tu bova tako dolgo, dokler bo obstajala potreba za najino delo in poslanstvo, lahko bi ostala za vedno.«

V adventu, ki v tem času spet ne omogoča sproščene življenja zaradi omejevanja gibanja in druženja, si Bellova vsakič opremita svoj, skozi vse leto ocvetličan najeti dom, tudi s simboli vere in kulture. Joan izdelava adventni venec, skupaj prižigata sveče, simbolične ameriške »pastirske palice« pa so edino znamenje, da še vedno pripadata ameriškim koreninam in njihovi kulturi. Srčnost in pripadnost veri nevsiljivo delita z ljudmi, pripadniki evangelijske krščanske vere in bližnjim. V predbožičnem času so izvedli le nujne naloge, simbolična dejanja in na način, kot jih dopušča oz. omejuje vladna skupina z dekreti Vlade RS za omejevanje epidemije

JOŽE MIKLAVC

Pastor Randy Bell Foto Jože Miklavc

koronavirusa. »Ko bo le napočil čas normaliziranja odnosov v družbi, na kar vsi težko čakamo, se bomo pošteno lotili zamujenega dela, dogodkov, ki jih bomo pripravili v letu 2021, in verjamem, da bo spet kmalu veliko več optimizma in veselja do druženja,« je dejal pastor Randy. Da bosta bolj osamljena, ker družinskih članov ni z njima v Sloveniji, je po besedah Joan povsem razumljivo, a po svoje žalostno, ker se ne moreta srečati s starši in hčerkami, živčimi v ZDA, ter najmlajšo Lizo, ki živi, študira in dela v Nemčiji. A, sama si bosta pripravila kaj domačega, kaj »po ameriško«, čeprav sta že navajena na odlično slovensko kulinariko, je dejala gospodinja in družabnica Joan Bell. »Slovenci jeste veliko in okusno, kdo bi se pa odrekal tudi tem letnim življenja?!«

Randy in Joan Bell, Američana, srečna v Sloveniji že 21 let

Foto Jože Miklavc

Adventni venec za svoj začasni dom izdelava kar Joan. Foto Jože Miklavc

INTERVJU

Starši, iščite in vzpodbujajte otrokova močna področja

Trener in vodja mladinskega pogona NK Šoštanj Marko Novak

Marko Novak je poleg tega, da se s športom ukvarja tudi poklicno (profesor športne vzgoje na OŠ KDK Šoštanj) zavezan nogometu od kariere igralca do trenerja in vodje mladinskega pogona v NK Šoštanj. Hkrati je športnik z dušo in telesom, dober pedagog in odlični motivator. V NK Šoštanj je nepogrešljiv, saj s svojim zdravim pristopom do športnih uspehov daje možnost in priložnost vsem, ki mogoče ne bodo zvezde nogometa, bodo pa s privzgojenimi vrednotami (kot so disciplina, gibanje, timski duh, male zmage ...) zvezde svojega življenja.

Kot vemo, je letos 100 let nogometa v Šoštanju. Ime Marko Novak je bilo omenjeno večkrat. Tako Andrej Goršek, predsednik NK Šoštanj, kot bivši trener Koca Faik sta omenjala mladega nogometaša in vodja mladinskega pogona, čeprav tako mladi niste več?

Starejši, kot si, hitreje se zdi, da teče čas. **To pa res drži. Vaš nogometni stalež pa tudi ni od včeraj. Od kdaj igrate nogomet in kakšni so bili vaši začetki?**

Hm. S samim treniranjem sem začel precej pozno. Prvih nogometnih veččin sem se učil od svojih vrstnikov, ko smo brcali žogo okoli hiš in kasneje na igrišču v Pohrastniku. Nogometna pot

v klubu se je začela šele proti koncu 8. razreda, ko je na medobčinskem šolskem tekmovanju sodil Mirko Klanfer, ki je tedaj treniral ekipo starejših dečkov v NK Usnjar. Spomnim se, da je po koncu tekmovanja praktično vso šolsko ekipo povabil na treninge v klub.

Mogoče kakšen spomin, ko ste se sami kot pionir in kasneje mladinec podili po zeleni travi nogometnega igrišča pod Vilo Široko.

V tistem času smo otroci praktično cele dneve preživljali zunaj na ulicah in igriščih. Tako smo se tisti, ki smo prišli na novo v klub, z doma pridobljenimi nogometnimi spretnostmi hitro vklopili v takratno ekipo starejših pionirjev in na tistih nekaj tekmah do konca prvenstva beležili solidne rezultate. Spomnim se, da je na prvi tekmi g. Klanfer prišel v garderobo in nam povedal, da igramo z ekipo Klavdivarja (današnje Celje), ki je ena izmed najboljših v ligi. Toda naj nas ne skrbi, ker bo uradni rezultat 3 : 0 (bb), ker še nismo vsi registrirani. Do danes ne vem, ali je to bilo res ali je bil samo eden izmed mnogih njegovih motivacijskih prijemov. Tekmo smo odigrali 0 : 0 in bili na to zelo ponosni seveda.

Ste bili ves čas zvesti NK Šoštanj ali vas je pot zanesla tudi v kakšen drug klub?

Na eni izmed teh tekem smo igrali tudi z ekipo iz Šmartna, kjer me je verjetno opazil trener in me v naslednji sezoni skupaj še z nekaterimi drugimi povabil v tedanjo NK Era Šmartno. Tam sem nato pod vodstvom g. Franca Nežmaha preživel naslednja štiri leta in se po koncu mladinskega staža vrnil v NK Šoštanj.

Kdo so bili vaši soigralci in kakšni so vaši uspehi kot igralec?

V tistem času se je formirala v Šoštanju zelo močna ekipa, sestavljena iz mlajših igralcev Rudarja, Šmartnega in dobrih izkušenih igralcev. V tistih nekaj letih smo v Šoštanju igrali dober nogomet in dosegli rezultatski vrh z uvrstitvijo v 2. SNL, v kateri pa nato zaradi odločitve v klubu vendarle nismo igrali. Mogoče sem malce subjektiven, ampak mislim, da bi z igralskim kadrom, ki je bil v tistih nekaj letih v

MILOJKA B. KOMPREJ

Foto osebni arhiv

Šoštanju, brez težav nastopali v 2. ligi. Takrat je bila ekipa Šoštanja odlična odskočna deska za nadaljnjo nogometno kariero vsem mladim igralcem. Sam sem imel kot igralec nekaj svetlih trenutkov, da pa bi zgradil kakšno opazno nogometno kariero, nisem imel pravih možnosti. Vseskozi se je z igranjem nogometa nekaj prepletalo. Najprej študij, kasneje pa treniranje mlajših nogometašev in poškodba kolena leta 2003 mi je samo olajšala odločitev o koncu moje igralske poti in začetku bolj resnega ukvarjanja s športnim treniranjem.

Ste zaradi nogometa postali profesor športne vzgoje ali ste na splošno zavezani športu?

Ne. Šport mi je vseskozi blizu. Ne vem točno zakaj, ampak ob spominih na otroštvo je prva asociacija šport. Ne samo nogomet. Ko se spomnim preteklosti, je vse otroštvo prepleteno s celo vrsto različnih športov. Košarka, rokomet, tenis, odbojka ... V tistem času smo vsi igrali vse.

Vaš nogometni vzornik v mladosti ali pa sedaj? Nogomet sem začel bolj spremljati nekje leta 1986, ko se je v Mehiki odvijalo svetovno nogometno prvenstvo in logično, da je bil prvi nogometni vzornik Diego Armando Maradona. Nekoliko kasneje Prosinečki in pa Hagi. Kar nekaj jih je bilo ... Sedaj občudujem veliko igralcev, vzornikov pa nimam.

Kdaj ste začeli kot trener in kakšna je vaša trenerska kariera?

Začetki trenerske poti segajo v leto 2002, ko je NZS uveljavila pravilo, da mora imeti vsaka članska ekipa tudi določeno število mlajših selekcij. Tako sta tedanji članski trener Ervin Polovšak in Koca Faik sestavila ekipo do deset let in ker sem pri študiju že pridobil licenco, sem to ekipo prevzel. Počasi je začela nastajati zanimiva nogometna zgodba, pridružili so se nam še drugi entuziasti: Matjaž Novak, Dušan Uršnik, Sebastjan Bernjak in kasneje še ostali. Za tisti čas smo praktično iz nič ustvarili precej.

Selekcija U9

Foto osebni arhiv

Selekcija U11, vodja mladinskega pogona Marko Novak

Foto osebni arhiv

Imeli smo preko 100 otrok v klubu, kadeti so igrali v 2. SNL in imeli smo veliko mladih nardarjenih igralcev, ki so kasneje nadaljevali z igranjem v Velenju. Toda vsi v klubu verjetno nismo imeli enakih pogledov na šoštanjski nogomet, zato se je zgodba praktično na vrhuncu tudi zaključila.

Kot pedagog in tudi kot trener morate imeti poleg športnih veščin tudi vzgojne. Kaj bi rekli o tej generaciji mladih v primerjavi z vašo generacijo?

Vsako obdobje ima svoje prednosti in pasti. Mi smo imeli precej bolj enostavno in brezskrbno otroštvo. Otroci imajo danes sicer precej več »dobrih« možnosti preživljanja prostega časa, a je v teh možnostih tudi veliko pasti. Predvsem mislim na pasti v obliki raznih odvisnosti in pa nezdravega (sedečega) načina življenja. Nedavno sem bral raziskavo, da se možgani otrok spreminjajo zaradi nenehnih dražljajev (igrice, družabna omrežja), so s tem bolj naelektrjeni in nenehno potrebujejo nove in nove impulze.

Odvisnost kratkoročno poveča proizvodnjo dopamina (povzročča kratkotrajni občutek sreče), a dolgoročno na njegovo proizvodnjo slabo vpliva. Zato menim, da imajo starši pomembno vlogo pri usmerjanju otrok in njihovega prostega časa. Vsa ta poplava tehnologije je super za človeka, dokler lahko še kontrolira svoje ravnanje. Ko pa začno vsečki, igrice in podobno bistveno vplivati na tvoje ravnanje in življenje nasploh, nastane problem. Naučiti se s tem živeti, je po moje ključ. Kot starši, učitelji ali trenerji moramo pomagati otrokom z usmerjanjem med pastmi sodobnega sveta in jim omogočiti, da bodo lahko izbrali bolj kakovostno preživljanje prostega časa in kasneje tudi življenja. Šport je tu prav gotovo pomembna protiutež in super nevtralizator nezdravega načina življenja in stresa, ki je prisoten v naših življenjih.

Odlično povedano, se zelo strinjam. Kakšno pa je delo v klubu trenutno?

Trenutno vlada v klubu zelo pozitivna klima. Sam se nisem imel namena aktivno priključiti

v klubu, ampak sem bil pripravljen pomagati predvsem z nasveti. Prepričali so me ljudje, ki so trenutno povezani z njim. Od gospoda »Jovota«, ki skrbi za opremo, preko vseh trenerjev, vse do predsednika kluba Andreja Gorška. V nogometnem klubu si kot posameznik brez moči. Nekaj časa potiskaš veliko breme po hribu navzgor, dokler ne postane pretežno in se odkotali nazaj. To se je v klubu dogajalo pogosto. Tokrat je situacija drugačna. Sicer nas ni veliko, smo pa zelo pozitivno naravnani, z jasno idejo in, najpomembneje, enotni pri naši stvari. Aja ... Pomembno noto klubu dajejo tudi starši otrok. Trudimo se zgraditi dober odnos in zaenkrat nam to dobro uspeva. Vsak, ki pride na stadion pod Vilo široko, lahko začuti to dobro vzdušje vseh v klubu. Verjamem, da ni naključje, da je že pred leti nekdanja jugoslovanska reprezentanca izbrala prav to igrišče za njihove priprave na večja tekmovanja.

Kakšna je vaša ekipa trenerjev?

Trenerji so naslednja ključna točka celotnega projekta. Zato temu segmentu sam namenjam ogromno pozornosti. Otroke je treba najprej pritegniti in jih navdušiti. Potem jih mora trener ustrezno pedagoško obravnavati skozi njihovo socializacijo in na koncu še poskrbeti za njihov nogometni napredek. Primerne ljudi, ki bi za predvideno plačilo opravljali to delo, je zelo težko najti. Trenutno v klubu za najmlajše skrbi Jani Vačun (trener B), selekcijo U11 treniram sam skupaj z nekdanjim odličnim igralcem Matičem Hudarinom, ki si še nabira trenerske izkušnje. Selekcijo U13 vodi Matjaž Novak (trener Uefa A), selekcijo U15 pa Bor Božičević (trener PRO).

Koliko mladih nogometašev trenutno trenira?

Trenutno je v klubu okoli 65 otrok, razdeljenih v omenjene tri selekcije. Poskušamo graditi s tem, kar imamo, in z dobrim delom privabljati v klub nove nogometaše. Zaenkrat se trudimo priključiti klubu še kakšnega mladega nogometaša preko nogometnega krožka na OŠ KDK Šoštanj, kjer je vključenih še dodatnih 25 otrok.

Kakšni so rezultati in kako pogosto imate treninge?

Bolj kot na rezultat se osredotočamo na izvedbo, trud in delo. Pri mlajših selekcijah, kjer potekajo treningi 3-krat tedensko, je v ospredju igrivost, razvoj ustvarjalnosti in zabava. Glavni namen je, da otroci vzljubijo šport oziroma nogomet. Pri igralcih od 12., 13. leta naprej se počasi dodaja tudi bolj tekmovalna nota. Otroci danes hitro vidijo vse bleščeče trenutke vrhunskega nogometa, ki jih mediji poudarjajo. Ne vidijo pa poti, ki tja pelje. Pet parov novih dresov, iskanje zunanjih krivcev ob neuspehu ali povečevanje zmage s šibkejšimi nasprotniki sigurno ni tista prava pot. Do mojstrstva pelje pot trdega dela, odrekanja in predanosti. To jim poskušamo predstaviti, oni pa so tisti, ki izberejo, ali je vredno poskusiti ali še naprej igrati za zabavo.

Kako ste obeležili 100-letnico, namesto s tekmami?

Zaradi razmer, ki so to leto naredile nekoliko drugačno, do konca nismo vedeli, na kakšen način bomo lahko obeležili 100-letnico kluba. Na koncu ni bilo nič posebnega. Nam je pa zato

ta energija okoli kluba ob 100-letnici in sama misel na dolgoletno tradicijo in ljudi, ki so bili vpeti v klub, dala klubu še nek dodaten zagon za naprej.

Kdaj priporočate mladim, da začnejo trenirati? Čimprej. Ne na način osredotočanja na posamezni šport in njegovo tekmovalno plat, ampak

predvsem v smislu gibanja skozi igro in socializacijo otroka. Tega, kar smo imeli mi kot otroci pred vrati, danes predvsem v mestih primanjkuje, zato je hitro vključevanje otrok v razne športe priporočljivo.

Je šola vpeta v vzgojo mladih nogometašev? Iz prve roke lahko potrdim, da ravnateljica OŠ

Selekcija U13, trener Matjaž Novak

Foto osebni arhiv

Selekcija U15, trener Bor Božičević

Foto osebni arhiv

Žal letos zaradi epidemije ni bilo mogoče praznovati tako, kot bi veljalo za 100-letnico, zato iz arhiva predsednika lanska fotografija članske ekipe in slika Andreja Gorška, ki bo gotovo poskrbel, da bo fotodokumentacija za prihodnje rodove narejena, kot je prav.

Članska ekipa

Foto osebni arhiv

Predsednik kluba Andrej Goršek

Foto osebni arhiv

KDK Šoštanj Majda Zaveršnik Puc vzpodbuja in pozdravlja vsakršno ukvarjanje otrok s športom in vsem klubom ponuja roko sodelovanja. Kar se pa tiče odnosa šport–šola, apeliram na vse starše. Vsi otroci niso enaki. Nekateri so uspešnejši v šoli, drugi v umetnosti, tretji v športu. Iščite in vzpodbujajte otrokova močna področja. Saj lahko samo na takšnem področju otrok razvije potrebno samozavest in bo z njo zagotovo uspešnejši tudi na drugih področjih. Praviloma športniki, ki razvijejo primerne delovne navade, boljše funkcionirajo tudi v šoli.

Kako vi sodelujete v tem procesu?

Zaenkrat poskušam stvari videti jasne in na podlagi videnega sprejemati odločitve v skladu z možnostmi kluba. Ker pa primanjkuje trenerjev, zaenkrat opravljam funkcijo trenerja ekipe U11 in vodim nogometni krožek v šoli.

Kje vidite šoštanjski nogomet v prihodnost? Ali nasploh prihodnost nogometnih klubov, katerih največji problem je najbrž financiranje?

Najprej vzpostaviti trden sistem treniranja mlajših selekcij v klubu, ki bo v skladu z ustreznimi etično-moralnimi standardi. In seveda s pravilno strategijo in trdim delom dvigniti kvaliteto treniranja, s tem pa ugled kluba v bližnji in širši okolici. Morda enkrat doseči 1. slovensko mladinsko in kadetsko nogometno ligo. Formula za uspešno delo nogometnih klubov je enostavna. Ustrezna finančna podlaga, jasna vizija (resnična vizija, po kateri klubi delujejo, in ne tista, ki jo imajo v izlozbah) in ustreznih ljudi so tisti trije elementi, ki so odločilni pri uspehu v delovanju klubov.

Sam se ob tej priložnosti zahvaljujem Občini Šoštanj, ki sploh omogoča osnovno delovanje NK Šoštanj. Seveda pa bi v klubu z odprtimi rokami sprejeli ljudi, ki bi prepoznali naše dobre namene in pozitivno klimo ter bi poskušali s kakršnokoli pomočjo ali finančnim vložkom dvigniti nivo kvalitete delovanja kluba še na višji nivo.

Čestitke k praznovanju in mogoče še kaj za konec?

Hvala za zanimiva vprašanja. Vsem bralcem šoštanjskega Lista pa želim veliko pozitivne energije in lep december na malo drugačen način.

Trening U11, trener Matic Hudarin

Foto osebni arhiv

REPORTAŽA

Domačija in vrtnarstvo Imperl iz Florjana idilika, ki temelji na družini

Idilična naveza med kmečko nostalgijo in sodobnim podjetništvom na svoji zemlji

Ko se oziramo po dolini in po prehransko oskrbnih stojnicah vseh letnih časov, pogostokrat srečamo zakonca v najlepših letih Urško in Tomaža Imperla iz Florjana. Leta 2005 so za kmetijo in kmetijsko pridelavo pridobili status kmetijske dejavnosti, šele

kasneje so odprli malo podjetje (s. p.). Na mali domačiji izvajajo dve dejavnosti. Glavna je kmetijska pridelava (kamor spada pridelovanje vse vrste zelenjave, zgodaj spomladi za samooskrbo lastnih sadik, tudi za trg, pridelujejo vso sezonsko zelenjavo in povrtnine – solato, korenje, paradižnik, papriko, krompir, kumare, česen, čebulo, peso, repo, fižol, jesen in pozimi se dobi domače kislo zelje, kislo repo iz obojega tudi kisle glave). Iz doma pridelane zelenjave, zelišč in sadja skozi vso sezono pripravljajo različne vložnine. Malo podjetje s. p. imajo registrirano za namen vzgoje cvetlic (spomladi balkonsko cvetje, jeseni mačehe in krizanteme ter rastline in cvetje za aranžiranje). Vse navedeno pridelujejo na skupaj 3 ha. Od tega imata Tomaž in Urška v lasti okrog 80 arov pokritih površin, rastlinjakov, ki so izvedeni v obliki tunelov. Ostale površine potrebnih zemljišč imajo v najemu. »Naše delo zahteva veliko pridnih rok. Poleg naju z možem Tomažem največ pomagata otroka (!, op. avt.), na pomoč pogostokrat

Urška in Tomaž Imperl s ponudbo svojih kulinarčnih pridelkov

Foto Jože Miklavc in Imperlovi

Družina Imperl iz Pohrastnika pri Šoštanju prava idila slovenskega podeželja

Foto Jože Miklavc in Imperlovi

JOŽE MIKLAVC

priskočita tudi Tomaževa starša Ivan in Dragica. Od letošnje spomladi imamo zaposleno eno osebo, ko pa so sezonske potrebe večje (delovne akcije, spravilo krompirja, česna, čebule, pokrivanje tunelov idr.), takrat naši dobri prijatelji vedno radi priskočijo na pomoč.« To je povedala gospodinja in vrtnarka Urška Imperl in še več od tega.

Kakšna je bila letina v letošnjem letu? Povrtninarstvo, vzgoja sadik za vrtnarjenje, sadna letina in gospodarsko gledano, ali vas je korona kriza z omejitvami zelo prizadela?

Letošnja sezona je bila po rodnosti zelenjave precej dobra. Seveda se vedno najdejo kakšne kulture, ki bi lahko uspevale boljše, saj vedno storimo skoraj vse, da bi bilo kar najboljšo. Ja, lahko smo zadovoljni. Ves čas se učimo, ugotavljamo, kaj bi lahko naredili bolje. S tem rastemo in se trudimo ponuditi strankam vsako leto boljše kakovost, nam pa je v korist podjetniška miselnost, da pridelamo čim več s čim manj napora in stroškov. A je zmernost tudi v tem prednost, saj gre predvsem za kakovost pridelanih sadik, hrane in zelišč. Za nepokrite površine nimamo pretežnega vpliva, veliko je odvisno od narave. Včasih imamo slabši pridelek, pogostokrat ga sploh ni (toča, prevelika količina padavin idr.). So pa ukrepi za zavezitev okužb in epidemije letos doprinesli k slabši prodaji. V prvem valu, ko je bila tržnica v Velenju zaprta (tam imamo redno prodajno mesto), smo morali biti iznajdljivi, tako da smo ponudili »gajbice« zelenjave po naročilu. Veliko tradicionalnih kupcev zaradi zaprtja občin ni uspelo priti do nas, zato se je to zelo poznalo pri prodaji.

Kaj je bila vaša jesenska ponudba poleg pozno-poletnega sadja, zelenjave, tudi rože, npr. krizanteme?

Skozi vse leto smo tudi pridno vlagali različne vložnine (zelenjava, marmelade, sadni in zeliščni sirupi, različne pekoče omake), da jih lahko ponudimo kot dodatno ponudbo strankam. Še posebej v decembrskem

Imperlova darila so zares zdrava in IN. Foto Jože Miklavc in Imperlovi

Spomladi in poleti je trdo delo, da se bo ob božiču dobro jedlo.

Foto Jože Miklavc in Imperlovi

času so zelo primerne za obdaranje svojih najbližjih oziroma kot poslovna darila podjetjem. Tako kot vsako leto se je jeseni poleg zelenjave dalo dobiti tudi mačehe in v času dneva spomina ob 1. novembru lončne krizanteme in aranžmaje za grobove. Ta del je izvenel bolj žalostno, saj so ljudje množično opustili dostavo rož na grobove, saj so bile omejitve zaradi pandemije nenaklonjene klasičnemu pristopu okrasitev in obiskov na grobovih. Prodaja je bila res zelo slaba.

Je tudi še zdaj kakšno delo v vaših rastlinjakih ali je zemlja na počitku in čaka na vaše spretno roke zgodaj spomladi?

Pri nas je december namenjen družini. Ker so pridelki po večini že spravljani z njiv (razen zimskih radičev in

solatnic), je čas za pripravo zelenjave za tržnico dosti krajši kakor med letom in skupaj z marljivima otrokoma, Niko in Anejem, hitreje zaključimo delo, tako nam ostane več časa za druženje. Mi vedno rečemo, da delo vedno je, seveda če si ga pripravljen videti in zanj poprijeti. V rastlinjakih zdaj rastejo zimske solate in motovilec, zato so potrebne priprave za tržnico. Velikokrat se šalimo, da pri nas zemlja ne počiva 24 ur, saj ko določeno kulturo pospravimo, zemljo zrahljamo s frezo in že sadimo novo zelenjavo. Zunanje njive pustimo počivati vso zimo. Ko pa zemlja počiva, se mi več družimo. Zdej smo tudi zaradi omejitev gibanja večinoma doma, kar je zelo žalostno, saj se ne moremo družiti s prijatelji, s katerimi v zimskih mesecih poskušamo nadoknaditi čas, ki ga zaradi obsega dela med sezono velikokrat ne moremo.

ŠOLA

Šolski bazar malo drugače in kljub vsemu z dobrodelnim namenom

Mesec december je za vse čaroben mesec. Je mesec veselja, želja, pričakovanj, obdaranj in seveda tudi posebnih dogodkov, presenečenj, skrivnosti. Za slednje smo v tem korona času še kako prikrajšani. Ta virus spreminja naš svet in nehoti vpliva na naše življenje. Čeprav nas je zaradi korona ukrepov delo in učenje omejilo na naše domove, smo kljub vsemu lahko dobrodelni in predvsem z mislimi in dejanji pri tistih, ki nas potrebujejo. Da imajo otroci veliko srce, sta te dni dokazala tudi bratec in sestrica, **Ožbej in Lara**, učenca 3. A in 1. B razreda naše šole – OŠ Karla Destovnika

Kako boste preživel božič, kaj boste pripravili za božični večer – večerjo, božično kosilo? Kaj vam pomeni dan spomina na Jezusovo rojstvo? Ali le praznik, kot toliko drugih?

Božič bomo kot po navadi preželi v krogu družine. To je čas v letu, ko smo kot družina res povezani, saj nam čas dopušča veliko več intimnosti, posvečanja drug drugemu. Ta čas nam res veliko pomeni. Večeri so namenjeni različnim družabnim igram, smehtu, peki različnega peciva, nekaj več tudi kuhano. Velikokrat se odpravimo na sprehod okrog Šoštanja oziroma okolice, odvisno od vremena. Za božič bo kot po navadi dišalo po potici, najverjetneje potratni, speče jo kulinarčni »mojster« Tomaž, ki mu v sezoni za tovrstno ustvarjanje zmanjka časa. Prav tako on poskrbi za božično večerjo, ki je vsako leto malo drugačna. Na meniju bo tudi nekaj morskih sadežev. Presenečenja pa tudi kar padejo iz loncev in pečic.

In upanje, da se nam povrne zdravje, da izginejo strah in omejitve, ki se zdijo tako nesmiselne?

Letošnje leto je prineslo s pojavom epidemije koronavirusa čisto nove smeri, za katere verjamem, da si nihče od nas ni predstavljal, da se sploh lahko zgodijo. Če izhajam iz nas samih, smo še bolj spoznali, kako zelo pomembno je naše zdravje. Kako zelo pomembna je družina. Mir v srcu, da kljub težkim časom še vedno ostanemo ljudje, da ne pozabimo na spoštovanje, prijaznost, nasmehe sočloveku, prijazne besede, pomoč drug drugemu. Dajmo ljudem to, kar želimo, da oni dajo nam. Bodimo sočutni in pošteni. Ne iščimo samo negativne pojave in izgovore, temveč se skupaj potrudimo za boljši jutri, za vse. Predvsem pa, ostanimo zdravi.

KLEMENTINA REDNAK MEŽNAR

ji bo zdravstveno stanje lahko izboljšalo. Korak ali svoj kamenček k temu sta s svojim »BAZAR-JEM« dodala tudi **Ožbej in Lara**.

Foto arhiv OŠ KDK Šoštanj

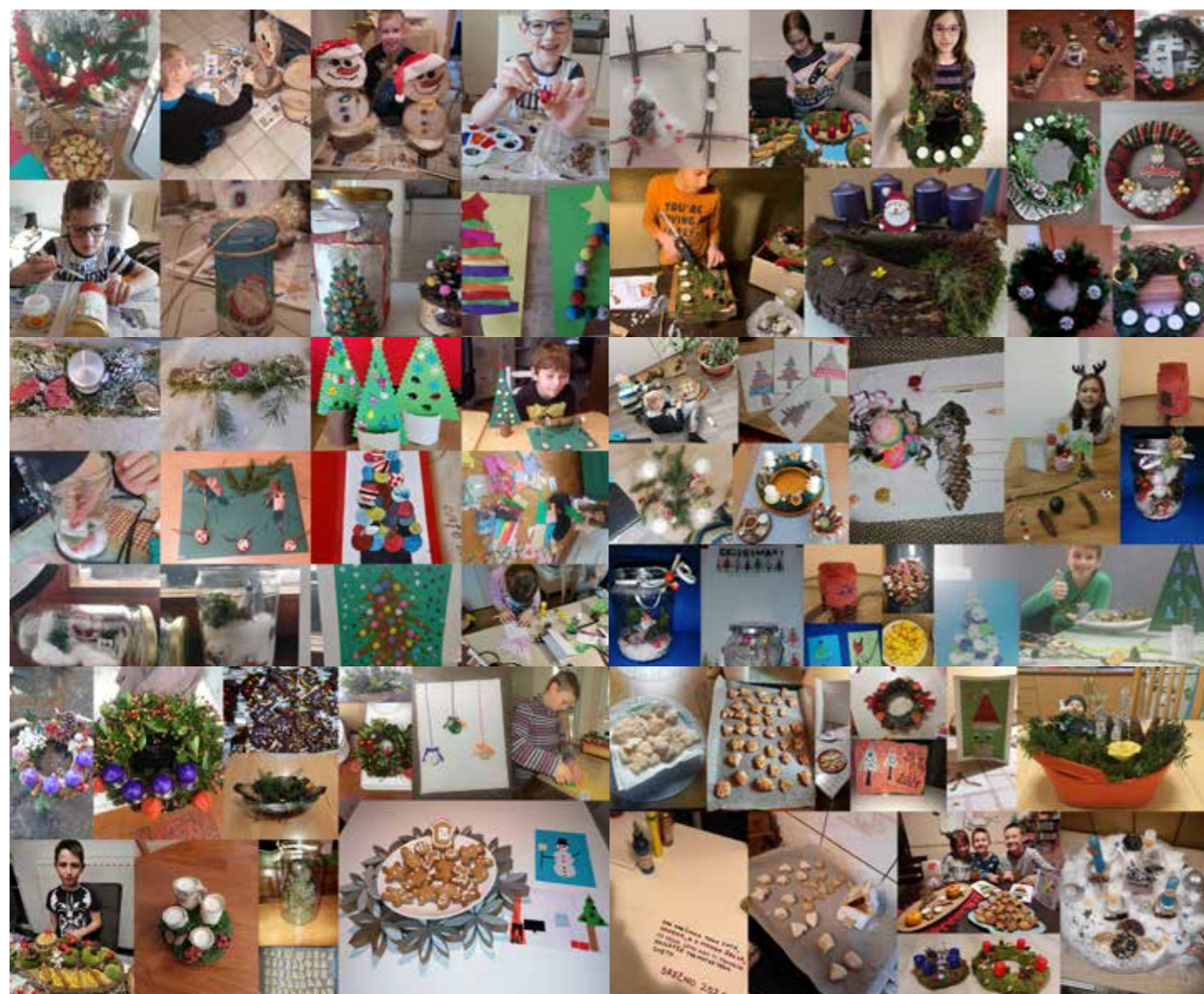

Foto arhiv OŠ KDK Šoštanj

November na OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj oziroma delo na daljavo

Mesec december je za vse čaroben mesec. Je mesec veselja, želja, pričakovanj, obdarovanj in seveda tudi posebnih dogodkov, presenečenj, skrivnosti. Za slednje smo v tem korona času še kako prikrajšani. Ta virus spreminja naš svet in nehote vpliva na naše življenje. Čeprav nas je zaradi korona ukrepov delo in učenje omejilo na naše domove, smo kljub vsemu lahko dobrodelni in predvsem z mislimi in dejanji pri tistih, ki nas potrebujejo.

Da imajo otroci veliko srce, sta te dni dokazala tudi bratec in sestrica, **Ožbej in Lara**, učenca 3. A in 1.

B razreda naše šole – OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj. V okviru pouka oz. dneva **dejavnosti tehniškega dne**, ki se je odvijal 26. 11., sta se lotila ustvarjanja različnih izdelkov. Ta dan sta zelo uživala in ustvarjala ves dan in ne samo dopoldne, kot traja pouk. Ustvarjalne otroške roke so oblikovale okraske iz slanega testa, svečnike, praznične mobile, slike, voščilnice, pekla sta piškote in jih krasila. Nastalo je veliko izdelkov in običajno izdelke v šoli pokažemo oz. ponudimo na šolskem bazarju in s tem prispevamo v šolski sklad. Ker v tem letu ni bilo našega šolskega bazarja, sta Ožbej in Lara kljub vsemu pripravila bazar – družinski »Miklavžev bazar«. Na domači terasi sta svoje izdelke postavila na »stojnico« in zbirala prostovoljne prispevke. Ves zbrani denar sta brez premisleka namenila **deklici Lini iz Sevnice**, ki potrebuje posebne terapije. Njeno zgodbo sta zasledila po TV in dodala: »Nekateri ta denar bolj potrebujejo kot midva!« S pomočjo staršev sta vsa zbrana sredstva že nakazala deklici, v teh dneh pa sta ji poslala tudi pismo z lepimi željami, risbico in okraski za čim hitrejšo okrevanje.

Za **6-letno Lino** potrebujejo 60.000 evrov, da se ji bo zdravstveno stanje lahko izboljšalo. Korak ali svoj

kamenček k temu sta s svojim »BAZARJEM« dodala tudi **Ožbej in Lara**.

KORONA ČAS
Ta korona čas zajel je mojo vas. Smo v hiše se poskrili in v karanteno se zavili.

Tako ostali smo doma, z vso zaščito kar se da. Smo računalnike vklopili in se na daljavo učili.

Instagram je povezava, kjer s »frendi« je zabava. Starši pa se »ful« jezijo, ker nas »dol« ne dobijo.

Korona! Zdaj prišel je čas, da odideš ti od nas. Saj se vsi že veselimo, da se v živo »skup« dobimo.

Ožbej Čremožnik, 8. a

KLEMENTINA REDNAK MEŽNAR

DOLGČAS

Sedaj čudni časi so prišli, kdaj bi se lahko spet družili. Sprašujem se, ali iz hiše bomo kdaj odšli, ker nestrpnost že čakamo vsi.

Težko se mi je učiti preko računalnika, le kdaj bo konec tega virusa. Prijatelje bi rad srečal v živo, da bi se zabavali igrivo.

Moj najboljši prijatelj zdaj je telefon, z njim sem vedno na ON. Ves popoldan na kavču ležim ter si dobre družbe želim.

Marcel Melanšek, 7. a

JEZA

Šola na daljavo, veliko snovi, domačih nalog kar konec ni, pa še starš ti teži. To me jezi.

Vsi smo igralci pred kamero, kot da resnično bi bilo, pa vendar ni tako. Od vseh teh skrbi, me kar glava boli. To me jezi.

Najraje bi kar na kavču spal in igrice igral, ampak bilo bi v šoli veliko težav. Upam, da moj trud učitelj nagradi, da me res, res še bolj ne razjezi.

Tim Stropnik, 7. a

ŠOLA MED KORONO

V hišah smo zaprti, v srcih naših strti in zaradi virusa vsi potrti. Ni nam lepo, kajti pouk na daljavo ni kar tako.

Petek trinajstega se karantena je začela in ta ni bila ravno vesela. Po treh mesecih smo v šolo se vrnili, a strahovi so nas še podili in maske smo ves čas nosili.

Če bi lahko vse spremenil bi se s prijatelji dobil.

Vendar pravil se moramo držati in ne smemo se predati, nujno moramo se zbrati, čeprav zgodaj jutraj moramo vstati in naloge oddati.

Si za računalnikom cel dan, čeprav si ves zaspan in poklapan. Nato pa prosti čas nastopi in v naše misli vstopi, zato se zabavamo lahko, ker takrat nam je res lepo.

Na koncu pa še večer napoči, ki je blag, miren in sproščen. In ta je samo en – Z NAŠO DRUŽINO.

Florijan Mežnar, 7. c

SVOBODA

Meni je svoboda vse, morda ostalim ne. Šla bi na Karibe, ne na bližnje hribe.

Kopala bi se v zelenem morju, plavalna s kiti, samo, da ni treba doma biti.

Lovila bi sončne žarke, pila ledeno limonado in pod zvezdami plesala lambado.

Smejala bi se družbi za sosednjo mizo in morda bi skupaj prebrodili tudi korona krizo. Meni je svoboda vse, morda ostalim ne.

Gaja Goršek, 7. a

V mesecu novembru bi se moral na naši šoli odvijati eden največjih dogodkov v celem šolskem letu: 13. BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR. Zgleda, da nam trinajstica ni prinesla sreče. Na šoli ni bilo božičnih pesmi, ni dišalo po piškotih, šolska avla je ostala pusta in neokrašena, ni bilo popoldanskih čokoladnih palačink, vročega čaja in stojnic z izdelki otrok, predvsem pa je manjkala toplina druženja.

A otroci so vseeno čar bazarja prenesli v svoje domove, izdelali venčke doma, spekli medenjake, ustvarili voščilnice in še mnoge druge unikatne izdelke. Pri Novakovih doma so pred svojo hišo postavili celo stojnico in razstavili izdelke. Nekaj misli o prihajajočih praznikih so izlili tudi na papir.

PRAZNIKOV ČAS

Mraz potrkal je pri nas, saj bliža se praznikov čas. Mraz potrkal je pri nas, v daljavi že sliši se zvončkov glas: CIN-CIN, CIN-CIN, CIN-CIN ...

S čarobnega neba, bele snežinke padajo na tla. Otroci se veselijo zime in snega, a se bojijo kot gora visokega sneženega moža.

Ko se zunaj zmrača, se iz dimnikov pokadi, iz kuhinje pa zadiši: čaj, piškoti, med in čokolada za praznike najboljša so razvada. Zdaj božič lahko zavlada, kot je v decembru navada.

SANJE

Drevo je zraslo z napredovanjem, tako mi rastemo s pisanjem in spanjem.

Če želiš biti uspešen, se moraš potruditi, v enem skoku vse narediti. Ko pišeš, ne pišeš z roko,

Nik Sovič, 7. a

ampak z mislimi, ki te vodijo do željenega uspeha. Te pozdravijo še peka, ki peče svoje čokoladne sanje, ki se še bolj poglobijo vame.

Mi smo kot ptice, ki lovimo svoj gric, gric, le da namesto tega lovimo svoj cilj, ta ima hitreje noge od nas. Bodimo strpni in hitri, da ulovimo ga na mah.

Ta cilj smo na koncu ulovili, se ga srčno veselili. A vseeno ne končamo, saj na koncu smo najbolj uspešni, zato se ne vdamo, za cilji divjamo, da jih dokončamo.

Lamiya Avdić, 7. a

ZIMA

Babica zima na plano hiti, prva snežinka že prileti. Ojoj, kaj pa zdaj, ko še sonca več ni, takrat se slana naredi.

Drevju listje odleti, pridelkov za obrati več ni, voda po jezerih zaledeni.

Vrata se odprejo, zima se začne, drevje pokrije s svojo snežno belo odejo.

Ko pa mraz se začne, zebe nas vse, topla vroča čokolada nas v zimskih mrzlih dneh razvaja.

Pia Ramšak, 7. a

ŽIVLJENJE JE DAR ...

Življenje je dar, ki pride in gre, vstane, sede, kjer mu gre, ne vidi poti, ki mimo mu gre. Je sreča, ki vedno vsakomur žari.

Ko življenje prihiti, se mu malo zvrti. Kot sonce je lepo, a svetloba kipi, hiti kot blisk, a ne zanalašč, zato živi ga, kot da je samo tvoj.

Življenje je dar, zato ne ženi si k srcu slabih stvari, ki ti ugašajo luči. Živi ga, kot da si samo ti, ti, ki ga vidiš v soju luči.

Pusti v življenju slabe stvari, glej naprej in ne nazaj, delaj, kar znaš, kar zmoreš, kar hočeš in ne poslušaj nikogar razen sebe in svojega srca.

Maja Koren, 7. a

Kako se s poukom na daljavo soočamo na Gimnaziji Velenje?

Kot vse druge šole se je tudi na Gimnaziji Velenje pred slabima dvema mesecema izobraževalni proces preselil iz šolskih klopi v domove naših učiteljev in dijakov. Priznamo, to za večino od nas ni bila dobra novica, saj smo radi preživljali skupni čas v šoli.

Šole sedaj namreč vidimo, kako močno se med seboj pogrešajo dijaki in kako močno se med seboj pogrešajo učitelji. Vidimo, da tudi učitelji pogrešajo dijake, in dogaja se celo, da dijaki pogrešajo učitelje! To obdobje nam je prineslo zavedanje, kako radi v resnici hodimo v šolo in kako pomemben del našega življenja je čas, ki ga tam preživimo.

Dijaki tudi v času pouka na daljavo sestankujejo v okviru Dijaške skupnosti Gimnazije Velenje, v kateri poskušajo prepoznati prav to problematiko, obenem pa iščejo načine, kako se med seboj spodbujati, čeprav nimajo stikov v živo. Eden od

trenutnih načrtov je uvesti predmetno in moralno tutorstvo, s pomočjo katerega bodo starejši dijaki nudili pomoč mlajšim dijakom pri dodatni razlagi učne snovi pri posameznih predmetih in pa v obliki moralne vzpodbude za vztrajanje v trenutnih stiske.

Profesorji na naši gimnaziji se trudijo, da bi poskušali omogočiti dijakom čim bolj kvalitetno usvajanje nove snovi, zato raziskujejo različne načine poučevanja – iščejo zanimive in poučne aplikacije, pouk praktično obarvajo s pomočjo filmov, forumov, delovnih listov ipd. Profesorji matematike za boljši način poučevanja uporabljajo grafične tablice, nad katerimi so dijaki navdušeni. Zavedamo se, da so to težki časi za dijake; trenutno so v pomanjkanju socialnih stikov, manj se gibljejo, imajo manj nadzora posameznih učiteljev, zato jim tudi motivacija hitreje upade. Prav zaradi teh razlogov se zaposleni na Gimnaziji Velenje trudimo, da omogočimo dijakom čim več aktivnosti, pri katerih se lahko v tem obdobju učijo, družijo in sprostiti.

Ta mesec zato organiziramo predavanje za pomoč dijakom pri digitalni preobremenjenosti, pripravljamo virtualno umetniško ekskurzijo na Dunaj in načrtujemo športno-kulturno-umetniški projektni dan – DAN BREZ ZASLONA za dijake in zaposlene, ki bodo izbirali med različnimi netehnološkimi izzivi. V predbožičnem času pripravljamo virtualno praznično druženje za dijake in profesorje, da se

prof. dr. Boris Aberšek, danes podelil najvišje državne nagrade za izjemno delo na področju šolstva za leto 2020.

Nagrado za življenjsko delo na področju srednjega šolstva je prejel tudi bivši učitelj ŠC Velenje in ravnatelj nekdanje Strojne, kasneje pa Rudarske šole oz. Šole za rudarstvo in varstvo okolja, mag. Albin Vrabič.

»Redko imamo priložnost spremljati in prepoznati tako mnogoplastno kariero, katere prispevki so bili vsekakor zelo pomembni, mnogokrat pa tudi prelomni, zato smo iskreno ponosni na mag. Albina Vrabiča, ki je prejel najvišjo nagrado na področju vzgoje in izobraževanja in mu zato iskreno čestitamo. S spoštovanjem se veselimo, da je bila bogata poklicna pot, ki smo jo skupaj prehodili, prepoznana in nagrajena.«

soju teh posebnih razmer Šaleški študentski klub prevzema iniciativo za spodbujanje mladih k pravilnemu in zavzetemu nošenju mask. S projektom »Mamo maske čez nos« kličejo k odgovornemu ravnanju v času epidemije. To počnejo z željo, da se stvari čimprej vrnejo v normalno stanje, a hkrati z zavedanjem, da se moramo z novo normalo – vsaj za zdaj, čimprej sprijazniti, tudi z vodilom: »Če nam ni mar, komu bo?« V sklopu iniciative so brezplačne maske z ozaveščevalnim potiskom poslali vsem svojim članom, prav tako pa omogočili naročilo mladim s stalnim prebivališčem v Velenju. Z ekipo upajo, da jo bodo vsi prejemniki ponosno nosili in tako vse okrog sebe opozarjali na pravilno nošenje (čez nos!). Podporniki iniciative so Mestna občina Velenje, Mladinski svet Velenje, Mladinski center Velenje in Zavod eMČe plac.

SARA BREZOVNIK

skupaj poslovimo od tega leta, ob tem pa upamo, da bomo imeli v prihodnjem letu več priložnosti za sodelovanje v živo.

Naši načrti segajo tudi v leto 2021, saj januarja pripravljamo virtualni predinformativni dan, na katerem bodo imeli naši maturantje priložnost spoznati različne fakultete in študijske programe, kar jim bo lahko v pomoč pri načrtovanju poklicne kariere.

Februarja pa smo na vrsti mi, da se predstavimo osnovnošolcem, zato 12. in 13. februarja organiziramo informativni dan, na katerem bodo lahko devetošolci spoznali naše izobraževalne programe in se o izkušnji šolanja na Gimnaziji Velenje pogovorili tudi z dijaki.

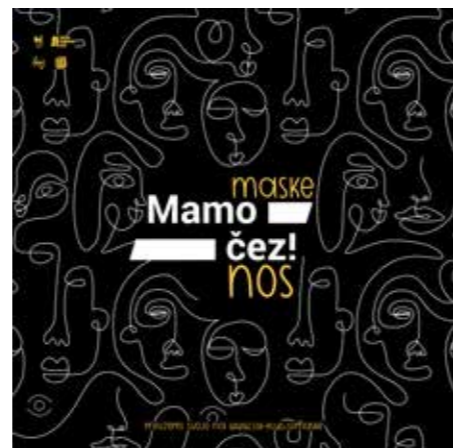
V preteklih tednih smo v skrbi za učitelje, dijake in njihove starše izvedli anketiranje, preko katerega smo ugotovili, da profesorji opažajo trud, odgovornost in samostojnost dijakov za šolsko delo, v anketi pa se tudi dijaki in njihovi starši zaposlenim na Gimnaziji Velenje v veliki meri zahvaljujejo za vse uvedene prilagoditve poučevanja, za izraženo skrb za dijake in podporo staršem.

Vse to nam daje potrditev, da delamo dobro, hkrati pa nam daje tudi zagon za nadaljnje soočanje z izzivi.

JANKO POGORELČNIK

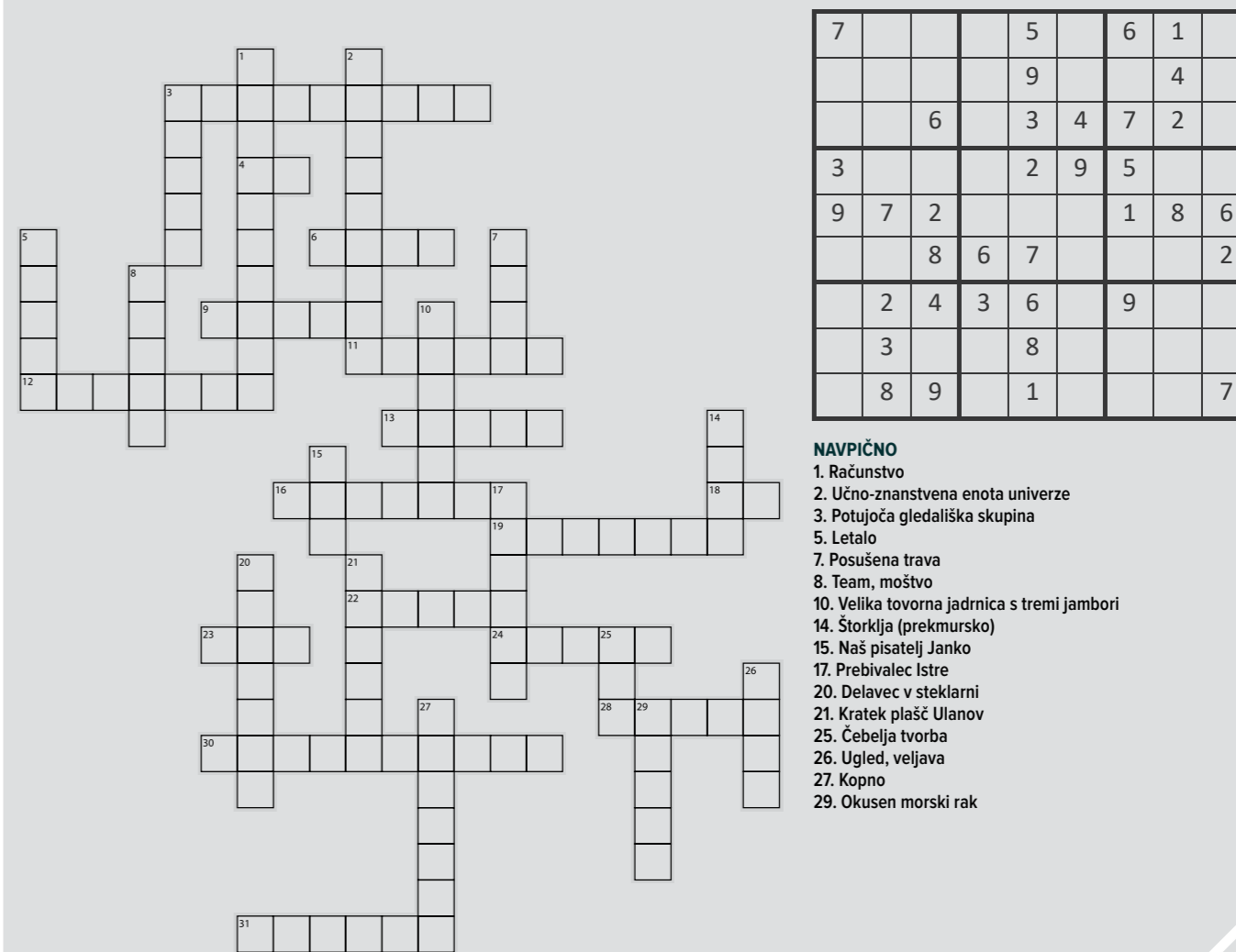

URŠIKA HOLEŠEK

RAZVEDRILO

AMADEJA KOMPREJ BERCE

NAVPIČNO

1. Računstvo
2. Učno-znanstvena enota univerze
3. Potujoča gledališka skupina
5. Letalo
7. Posušena trava
8. Team, moštvo
10. Velika tovarna jadrnica s tremi jambori
14. Štoklja (prekmursko)
15. Naš pisatelj Janko
17. Prebivalec Istre
20. Delavec v steklarni
21. Kratek plašč Ulanov
25. Čebelja tvorba
26. Ugled, veljava
27. Kopno
29. Okusen morsk rak

VODORAVNO

3. Nazobčan rob krila žuželk za proizvodnjo zvoka
4. Tone Seliškar
6. Ameriški ples, tap
9. Jed iz olušenih ječmenovih zrn
11. Raztelesevalec
12. Sadno drevo s pečkastim sadom
13. Hrvaški pevec Dujmić (Novi fosili)
16. Naš slikar Maksim
18. Rajko Lotrič
19. Vodja upora rimskih sužnjev
22. Sladka žgana pijača
23. Kurir
24. Ječa, zapor
28. Pogosta rastlina
30. Strokovnjak za farmakologijo
31. Hrbet

Šale

Šolanje od doma je kot Miklavž ali Božiček. Naj bi obstajalo, samo vse je odvisno od očeta ali mame.

Največja bedarija, ki si jo lahko kupil v letu 2019, je bila letna vinjeta in planer za 2020.

Direktor kandidatki za tajnico: »Upam, da niste klepetulja in poslovnih skrivnosti ne trosite okoli.«

»Bodite brez skrbi. Lahko vam povem, da imam na banki več kot 10.000 evrov in to samo zato, ker sem znala molčati.«

Moški jemlje v roke različne predmete in sprašuje za ceno. Vse mu je predrago. Končno vpraša prodajalko: »Kaj bi si želeli za rojstni dan, če bi bili moja žena?«

»Drugega moža!«

FOTOANEKDOTA

Poslovala sta se iz rubrike, nazdravila s čajem

MM

A to je bilo še v času, ko je bilo dopustno biti na razdalji, manjši od poldruega metra, ko so bile restavracije in bifeji ter kafiči še odprti, ko so na dvorcu Gutenbuchel še veselo ustvarjali dogodke, adventno pravljico in velikonočno razstavo.

To je bilo še takrat, ko sta se vse popularnejša arhitektka Mateja Kumer (mag. inž. arhitekture) in terenski reporter našega Lista Jože Miklavc še ukvarjala s pripravo reportaža o znanem dvorcu v Ravnah pri Šoštanju Gutenbuchlu. Vse se enkrat začne in enkrat konča, tako se je iztekla tudi reportaža v več dejanjih z dobrim namenom, opominjati ljudi, da je ta arhitekturno-stavbna in kulturna dediščina še v stanju možne ohranitve v ne-zasebnem lastništvu.

Če je to kaj zaleglo, bo znano že v naslednjega pol stoletja, morda že kaj prej.

Sodelovanju in osnovni ideji sta projektna sodelavca nazdravila z zdravilnim čajem, menda prav z zeliščnega vrta »Gutenpihla«!

Foto MM

ZADNJA NOVICA

JOŽE MIKLAVC

Sosežig SRF v TEŠ naravi in človeku ne ravno neškodljiv

»Jasno je, da bo sosežig imel negativne vplive na okolje in zdravje občanov!« Kot opisuje dc. dr. Cvetka Ribarič Lasnik, vsebnosti težkih kovin in toksičnih elementov v lignitu in mešanici lignita z gorivom SRF (predelani odpadki) sicer niso prekoračene pri sežigu samo

lignita niti pri sosežigu lignita in SRF. »So pa vrednosti precej večje skoraj pri vseh težkih kovinah v dodatku SRF lignitu v primerjavi samo sežiga lignita tako v odpadnih plinih kot v stabilizatu.« Res je vsebnost žvepla manjša v SRF v primerjavi z lignitom. Vendar z vidika zdravja in vpliva na okolje žveplo ni problematično, saj so njegove emisije zmanjšali v TEŠ že na minimum. S tem so dosedanje raziskave o domala neškodljivih vplivih za okolje, zrak in ljudi drugih institucij naenkrat na trhljih nogah. Še bo vroče, preden se bo kadilo še od smeti!

Se bo zgodba o sosežigu SRF v TEŠ v letu 21 razdila v pozabo?

Foto Jože Miklavc

O sosežigu v letu 2019 prepričani direktor Tašler in strokovna sodelavca

Foto Jože Miklavc